בינג, באנג ובונג

ויילס (בריטניה)

הסיפור הזה כמו כל הסיפורים היפים מתחיל בצפון ווילס. שם חי נסיך-אביר בשם ברין שהתחתן עם נסיכה בשם רהוון. אמנם עבר זמן רב אחרי החתונה המפוארת אבל לזוג לא נולדו ילדים. לכן יום אחד ברין ורהוון הלכו ליער כדי לבקש עזרתו של דארווין. זה שמע את דבריהם בהקשבה רבה ואחר כך לקח ענף עבה של אלון ודפק בחוזקה על כתפיו של ברין, וגם של רהוון.
"יהיו לכם שלושה בנים!" הודע להם דארווין בחיוך.
ואמנם, אחרי תשעה חדשים רהוון ילדה שלושה בנים חמודים.
"איך נקרא להם?" היא שאלה את ברין.
זה גירד את ראשו. "אינני יודע" ענה.
"אתה באמת עוזר נאמן" אמרה רהוון. ואז הרימה את ראשה "שמע.. מה זה?"
"זה בארד, זמר-משורר המנגן על תוף שהשאירו הכובשים האיריים" ענה ברין והקשיב גם הוא.
"בינג, בארג, בונג" נשמע התוף. "בינג, באנג, בונג" תחילה לאט, אחר כך מהר יותר ויותר "בינג, באנג, בונג.."
"הנה!" קראה רהוון "כך נקרא לבנים, בינג, באנג ובונג, כפי שנשמע התוף!"
ואכן קראו להם בינג, באנג ובונג.
בינג ובאנג גדלו מהר והיו גבוהים, חזקים וחכמים. בונג היה קטן וצנום, ולמרות שגם הוא היה חכם, לא הזדמן לו להוכיח זאת.
מתי שבינג ובאנג שיחקו עם יתר בני השבט את בונג לא כללו במשחקם. הוא נעשה עצוב יותר ויותר.
יום אחד בינג ובאנג התחרו בנחל בסירות נצרים שלהם. בונג הלך בינתיים ליער כדי לשמוע את עצתו של דארוון המפורסם.
דארוון המתין לו.
"חשבתי שתבוא במוקדם או במאוחר" אמר "מה קורה?"

בונג סיפר את סיפורו.
דארוון נענע בראשו "לא להיות הגדול לא אומר לא להיות חזק" נאנח "מתי האנשים יבינו זאת?" הוא לקח ענף אלון ודפק לדונג על כתפו הימנית ואחר כך על השמאלית.
"לך, בחור צעיר" אמר "עכשיו אתה חזק כמו עשרה אנשים. אבל השתמש בכוחך בתבונה! יהיה מתון. למד להיות חכם. בסדר?"
"בסדר" אמר בונג בשמחה. הוא חזר לנחל שם אחיו הוציאו את סירותיהם מהמים.
"אולי אוכל לשוט בסירות שלכם?" שאל.
"לא" אמר בינג.
"איזה רעיון טיפשי" אמר באנג.
"טוב, נראה" אמר בונג. הוא לקח את בינג ביד אחת, את באנג בידו השניה והביא אותם לחוף הנחל.
בינג ובאנג יללו בהפתעה וכמובן הסכימו לבונג לשוט בסירות שלהם. להפך, הם עוד התווכחו של מי מהם הסירה טובה יותר בשבילו. כל אחד רצה לקחת אותו לשייט, אחרי שראו כי הוא כל כך חזק.

אחר כך הלך בונג לכפר, שם התאספו בארדים, זמרים-משוררים מתלמדים.
בינג לקח נבל, וניגן צלילים אחדים ושר שירה קצרה לכבודו של המלך הגדול. אחריו באנג לקח את הנבל וגם הוא שר שורות אחדות.
"אולי תנו לנגן גם לי?" שאל בונג.
כולם פרצו בצחוק גדול על המחשבה שבונג הקטן ייקח לידו את הנבל הגדול. אך בונג רק חייך, הרים את הנבל ללא כל מאמץ והתחיל לנגן. הנגינה שלו הייתה כל כך ערה וחזקה שכולם הופתעו. לא רק זאת, אבל בונג שר שירים כל כך קשים ובקצבים כל כך מסובכים שכולם התחילו למחות לו כף.
"הוא יהיה הבארד של הכפר!" הכריזו הכפריים.
וכך היה. הוא נהיה הבארד הראשי והיה גם ראש מקהלת הבארדים המלחמתית של ווילס. אך הוא יעץ למלך הגדול לשמור על שלום. "הגודל אינו פירושו הכוח" אמר כשהוא חוזר על דבריו של דארוון.
בונג נודע לכולם בעדינותו ובחכמתו, ובינג

ובאנג תמיד כיבדו אותו והיו גאים על האח שלהם.
גם הם למדו שלהיות גדול זה בהכרח להיות חזק. ושהכוח אינו אלימות אלא שיקול דעת.
ברין ורהוון חיו עוד זמן רב באושר, וראו את שלושה הבנים שלהם גדלים ונעשים גברים טובים וחכמים.
ודארוון? טוב.. הוא עוד שם, ביער עם ענף האלון שלו, ממתין להכות על כתפו של אדם מתלבט.